

از عکاسی تا طراحی
نقش جشنواره فیلم فجر
در رونق تبلیغات سینما

پادشاه مجازی سی و ششمین جشنواره فیلم فجر

فصل نامه

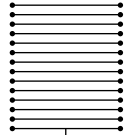
شماره سوم - جمعه ۸ دی ۹۶

نگاهی به ۳۲ سال کارنامه حرفه‌ای
فاطمه معتمد آریا

چهار سیم‌رغ «سیمین»

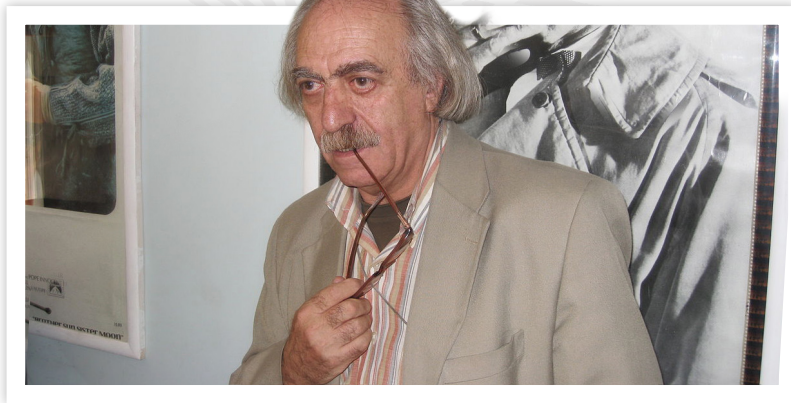

عکاس: حسن هندی

بزرگداشتی به پاس ۴ دهه فعالیت هنری

از آن دسته سینماگرانی است که نامش او را در مقام کارگردان روانه ذهن می‌کند و چهره‌اش به‌عنوان بازیگر؛ اما در این بین شاید کم‌تر کسی شناختی از سایر فعالیت‌های هنری او در پرده نقره‌ای و البته قاب تلویزیون داشته باشد. مثلاً شاید اگر از شمایی که بسیار اهل فیلم و فیلم‌بازی هستید، درباره «فرمز» بپرسند از نگاه متفاوت جبرانی به یک عاشقانه و بازی چشم‌نواز فروتن بگوئید، اما هرگز به یاد نیآورید که طراح صحنه آن نیز یکی از چهره‌های شناخته‌شده سینمای ایران است، و همین‌طور «شیدا»...

ذهن متبادر نمی‌شود، اما شاید چیزی نزدیک‌تر از «عشق طاهر» نباشد یا دست کم برای خیلی‌ها که چنین است. احتمالاً «آگرس»، «گزارش یک قتل» و «زمان شوریدگی» هم در نوبت‌های بعدی قرار خواهند گرفت. در کارنامه هنری محمدعلی نجفی گرچه نه به اندازه کارگردانی، اما بیش و کم افزون‌بر طراحی صحنه، فعالیت در برخی دیگر از شاخه‌های عرصه سینما - تلویزیون از جمله بازیگری و تهیه‌کنندگی هم به چشم می‌خورد. فیلم سینمایی «دیگری» به کارگردانی مهدی رحمانی، نخستین تجربه او در شاخه تهیه‌کنندگی است تا بعد از آن دگربار این جنس فعالیت را در سال جاری با فیلم سینمایی «گرگ‌بازی» به کارگردانی عباس نظام‌دوست تجربه کند. در این بین علاوه بر فعالیت‌های یادشده، چندان دور و سخت نیست که بازی او در دو مجموعه تلویزیونی «در چشم باد» و «معمای شاه» را نیز به یاد آوریم.

به حتم شما هم با ما موافقت کنید که چشمک‌پرانی قریب به ۴۰ سال فعالیت‌هنری این پیشکسوت سینما تا به آنجا هست که نوبت به برگزاری مراسم نکوداشت او در مهم‌ترین رویداد فرهنگی هنری ایران، یعنی جشنواره فیلم فجر رسیده باشد. از این رو در جشنواره پیش رو شاهد برگزاری مراسم تجلیل از این سینماگر کهنه‌کار خواهیم بود.

کارگردان پیشکسوت و ۷۲ ساله اصفهانی و نخستین مدیر سینمای بعد از انقلاب که کارشناس ارشد شهرسازی و معماری است، فعالیت سینمایی را در سال ۱۳۵۶ با تأسیس مؤسسه آیت فیلم آغاز کرد. نجفی به عنوان فیلمساز ساخت ۹ اثر را در کارنامه دارد که با «جنگ اطهر» در سال ۵۸ آغاز و به «پرسه در شهر لاچوردی» در سال ۹۴ ختم می‌شود.

اما پیش از اینکه بخواهیم نگاهی به فیلم‌ها و فعالیت‌های سینمایی او بیاندازیم، پیر بی‌راه نیست سری به «سربداران» بزنیم، مجموعه تلویزیونی که به کارگردانی او روی آنتن رفت و بسیار هم شهره شد. شاید بعد از آن اگر در صدد یافتن کاری از این سینماگر در پرده نقره‌ای و در مقام کارگردان برآییم، گرچه فیلم‌های کمی به

۱۹۴ اثر متقاضی بخش مسابقه تبلیغات

با پایان مهلت شرکت در بخش مسابقه تبلیغات سی و ششمین جشنواره فیلم فجر، ۱۹۴ اثر به این بخش رسید. در این دوره جشنواره، ۳۷ عکس فیلم، ۷۴ تیزر و آنونس و ۸۳ پوستر فیلم به دفتر جشنواره رسید. بر اساس آئین نامه بخش مسابقه تبلیغات سینمای ایران تمام فیلم‌های بلند سینمایی (داستانی، پویانمایی و مستند) که بعد از جشنواره ۳۵ فیلم فجر در داخل کشور به نمایش عمومی درآمده‌اند، در بخش عکس، پوستر، آنونس و تیزر در این رقابت شرکت کرده‌اند.

اعتلای سینمای ایران و ارتقاء سطح کیفی تبلیغات و اطلاع‌رسانی و همچنین ترغیب و تشویق هنرمندان این عرصه، از اهداف برگزاری مسابقه تبلیغات سینمای ایران در سی و ششمین دوره جشنواره فیلم فجر است. هیات انتخاب و داوری بخش مسابقه تبلیغات سی و ششمین جشنواره فیلم فجر به زودی معرفی خواهد شد.

اعلام اسامی فیلم‌های سودای سیمرغ در نشست با خبرنگاران

مطابق سال گذشته که برای اولین بار اسامی فیلم‌های سودای سیمرغ در حضور اهالی رسانه و در نشست خبری اعلام شد و همزمان توسط شبکه خبر نیز به صورت زنده پوشش داده شد. امسال نیز روابط عمومی جشنواره قصد دارد در صورت فراهم شدن شرایط، با پایان کار هیات انتخاب با دعوت از خبرنگاران، اسامی ۲۲ فیلم بخش مسابقه (سودای سیمرغ) را در یک نشست خبری اطلاع‌رسانی کند. کار بازمینی فیلم‌های جشنواره توسط اعضای هیات انتخاب طی روزهای آینده به پایان خواهد رسید.

آغاز به کار پردیس سینمایی «سپنتا» همزمان با جشنواره

پردیس سینمایی «سپنتا» (نام موقت) همزمان با برگزاری سی و ششمین جشنواره فیلم فجر، افتتاح می‌شود.

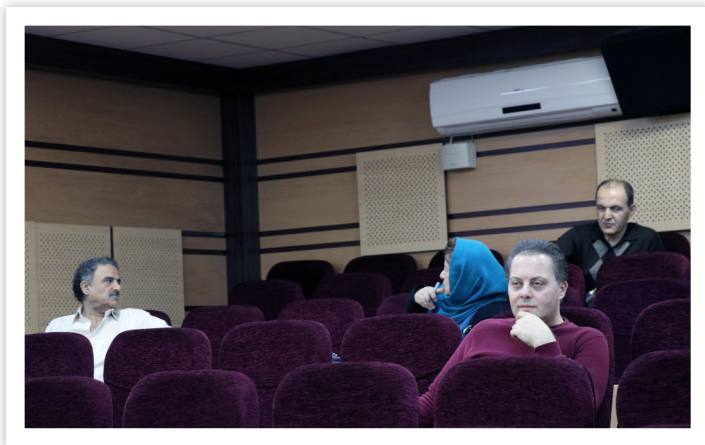
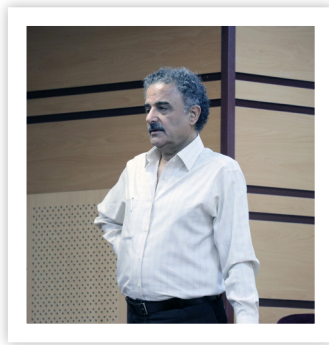
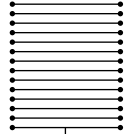
این پردیس سینمایی واقع در میدان صنعت شهرک غرب تهران با ظرفیت ۱۵۰۰ صندلی در ۱۱ سالن سینمایی پیش‌بینی شده است که همزمان با برگزاری جشنواره فیلم فجر ۴ سالن آن با ظرفیت ۴۵۰ صندلی در اختیار مخاطبان این رویداد ملی قرار خواهد گرفت.

مجمع سینمایی «سپنتا» تهران در مجموعه تجاری و فرهنگی «ارم» شهرک غرب قرار دارد. جمله ویژگی‌های این مجمع سینمایی دسترسی آسان آن به بزرگراه‌های غرب تهران است و در آن فضاهای فرهنگی از جمله شهر کتاب، گالری‌های هنری و مجموعه‌ای تفریحی برای کودکان و نوجوانان نیز پیش‌بینی شده است.

خبر

فجر
نامه

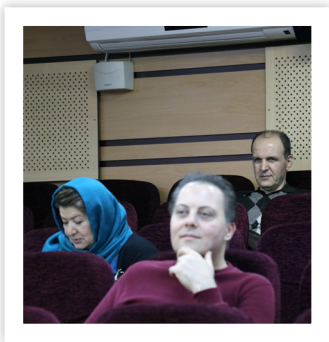
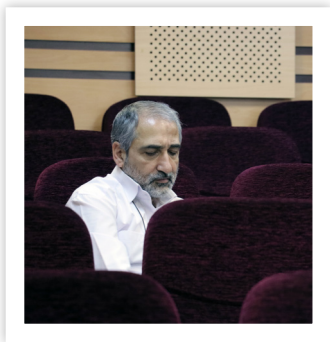
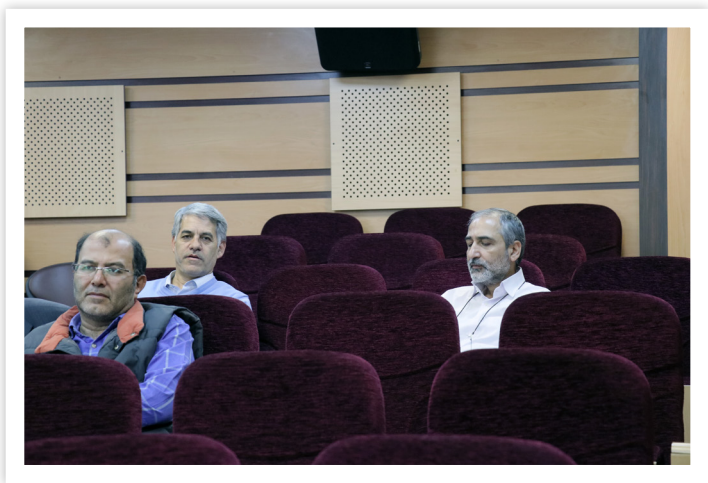
بولتن مجازی
سی و ششمین
جشنواره
فیلم فجر

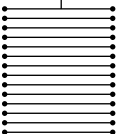
گزارش تصویری
هیات انتخاب
سودای سیمرغ

گزارش تصویری
هیات انتخاب
سودای سیمرغ

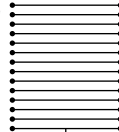
عکس: سهیل صلاحي زاده

گزارش تصویری

فيلم
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

از عکاسی تا طراحی

نقش جشنواره فیلم فجر در رونق

تبلیغات سینما

◀ مریم علی بابایی

تبلیغات در سینما از دهه ۸۰ به بعد، به صورت مدرن از سوی سینماگران پیگیری شد و در سال‌های اخیر با ورود تکنولوژی و امکانات تبلیغی گوناگون در حال فعالیت و پیشرفت است. بدون شک، شبکه‌های اجتماعی در جریان تبلیغات سینما تحولات و تغییراتی را ایجاد کرد. تغییراتی که بازنگری در شیوه سنتی تبلیغات را به همراه داشت. تبلیغات از دوره ششم (سال ۱۳۶۶) در جشنواره فیلم فجر گنجانده شد که شامل پوستر و تیزر فیلم بود. امروزه نیز مسابقه تبلیغات شامل تیزر،

آئونس، عکس و پوستر فیلم می‌شود. البته در در چندین دوره به دلایل مختلف مسابقه این بخش در جشنواره حذف شد. مسلمان برای شناخت و طراحی پوستر، عکس و آئونس، باید ژانر و فضای اصلی فیلم برای سازنده و طراح به درستی شناسانده شود تا ثمره آن در راستای ارائه مضمون فیلم به خوبی به مخاطب منتقل شود. در این باره عکاسان، طراحان پوستر، کارگردان بخش تیزر و آئونس به بیان دیدگاه‌های خود در زمینه تاثیر حضور بخش مواد تبلیغی در جشنواره فیلم فجر پرداخته‌اند.

سلیقه مخاطبان در سال‌های اخیر به کمک شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی ارتقا یافته و تبلیغات صحیح و خلاقانه در جذب مخاطب بسیار مهم و حیاتی است همچنین رقابت در هر رشته‌ای باعث ارتقا کیفیت خواهد شد. جشنواره فیلم فجر می‌تواند به نوعی یا معرفی آثار با کیفیت مسیر را برای همه فعالان این رشته مشخص نماید

امکانی برای رشد و پویایی تبلیغات در صنعت سینما

میشم میرزایی دبیر کانون طراحان و مدیران تبلیغات سینمای ایران درباره حضور بخش مسابقه تبلیغات در جشنواره معتقد است: «جشنواره فیلم فجر به عنوان بزرگترین گردهمایی سینمایی سال همیشه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است و حضور بخش مسابقه تبلیغات در این جشنواره می‌تواند به رشد و پویایی تبلیغات در صنعت سینما کمک کند. مشکل اصلی سینمای ایران در حال حاضر جذب مخاطب است و همراهی این دو بخش در کنار سالن‌های استاندارد برای پخش فیلم می‌تواند تا حدی این مشکل را مرتفع نماید. سلیقه مخاطبان در سال‌های اخیر به کمک شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی ارتقا یافته و تبلیغات صحیح و خلاقانه در جذب مخاطب بسیار مهم و حیاتی است، ضمن آنکه رقابت در هر رشته‌ای باعث ارتقا کیفیت خواهد شد. جشنواره فیلم فجر می‌تواند به نوعی یا معرفی آثار با کیفیت مسیر را برای همه فعالان این رشته مشخص نماید. از مسعود نجفی به عنوان مدیر روابط عمومی جشنواره و رئیس کانون طراحان و مدیران تبلیغات سینمای ایران برای حفظ این بخش در جشنواره امسال ممنونم و امیدوارم این بخش در سال‌های آینده هم جایگاه خود را حفظ کند.»

مواد تبلیغی در جشنواره فیلم فجر به‌شخصه برایم مهم است، زیرا تنها محفلی است که طراح پوستر در آن دیده می‌شود و در معرفی آنان به کارگردانان موثر است. بدون شک افرادی که در زمینه طراحی پوستر فعالیت می‌کنند هدف‌شان این است که ماحصل آثارشان در معرض دید همگان قرار گیرد.

فردی که در جشنواره فیلم فجر سیمرغ بلورین را دریافت می‌کند، مسلماً اتفاق بزرگی در زندگی‌اش رقم خورده است که با این اتفاق، سال‌ها به آن افتخار می‌کند. زیرا جایزه سیمرغ بسیار مهم است و همچنین جشنواره فیلم فجر ویترین تمام جشنواره‌ها در کشور به حساب می‌آید. طبیعتاً کسی که جایزه هر بخش از این جشنواره را از آن خود کند، می‌تواند به آن سیمرغ ببالد. به اعتقاد من، گرفتن سیمرغ حرفه‌ای‌تر شدن افراد کمک فراوانی می‌کند، زیرا با گرفتن جایزه جدا از تشویق، باعث می‌شود طراح به کارش جدی‌تر فکر کند، یعنی می‌داند کار او در جشنواره‌ای دیده می‌شود و مورد داوری قرار می‌گیرد.

بدون اغراق بخش تبلیغات در سینمای ایران نسبت به قطب سینمای دنیا (هالیوود) عملکرد ضعیفی دارد. البته منظورم از ضعیف عمل کردن، افراد هنرمند در این زمینه نیست بلکه دوستان سفارش‌دهنده به این امر خیلی اهمیت نمی‌دهند. متأسفانه، در ایران برای تبلیغات فیلم‌ها هزینه‌های بسیار پائینی را در نظر می‌گیرند در صورتی که تنها بخشی که فروش فیلم را بالا می‌برد، بخش تبلیغات فیلم است. البته پیشنهاد من برای بهتر شدن بخش تبلیغات در جشنواره فیلم فجر این است که اعلام برندگان را از افتتاحیه به اختتامیه تغییر دهند، زیرا بازخورد بهتری در این بخش خواهد داشت.»

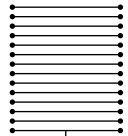
زمانی برای معارفه

علی باقری، طراح پوستر و برنده سیمرغ بلورین بهترین عکاسی فیلم در جشنواره بیست و پنجم فیلم فجر برای فیلم «پارهنه در بهشت» معتقد است: «حضور بخش

گزارش

فکرنامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

جشنواره فجر رنگ هنرمندان به آثار تبلیغاتی می زند

جنبه تجاری و جذب مخاطب عام را هدف قرار ندهند. در واقع بخش تبلیغاتی جشنواره فجر به هنرمندان بودن آثار کمک بسیار بزرگی کرده است و باعث همکاری متخصصان این شاخه با گروه‌های فیلمسازی شده که این لطف بسیار بزرگی خواهد بود. بالطبع همین کمک باعث با شکوه‌تر شدن تبلیغات، اکران فیلم و سرانجام جذب حداکثری مخاطبان می‌شود.»

امیر حسین شجاعی، برنده سیمرغ بلورین عکاسی فیلم در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر برای «رگ خواب» نیز در این باره می‌گوید: «مسئله وجود بخش مواد تبلیغاتی در جشنواره فیلم فجر، روی کیفیت آثار تبلیغاتی ساخته شده تاثیر بسزایی دارد. تهیه‌کنندگان و بخش‌کنندگان سعی می‌کنند که با افراد حرفه‌ای‌تر و متخصص این امر کار کنند تا در این بخش هم شأن فیلم حفظ شود و هم تنها

عکاسی فیلم، پایه و اساس هنر هفتم است

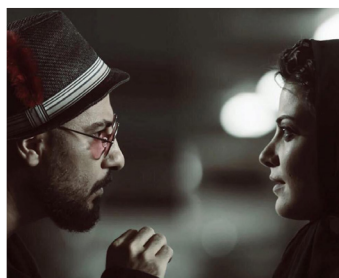
محمد فوقانی، برنده سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر در بخش عکس نیز با اشاره اینکه وجود بخش مسابقه اقلام تبلیغی به نفع سینمای ایران است، بیان می‌کند: «جشنواره فیلم فجر برای عکاسان خیلی مهم است زیرا رقابت ایجاد شده بین افراد باعث بالا رفتن کیفیت در آثار می‌شود و نگاه‌ها به این بخش را ارتقا می‌بخشد. به اعتقاد من این به نفع سینمای ماست. منتها باید سعی شود نگاه داورها تخصصی‌تر شود تا شرایط بهتری برای بخش تبلیغات جشنواره فیلم فجر رقم بخورد. بخش اعظم کاربرد عکس در فیلم مربوط به تبلیغات فیلم است، بنابراین عکس فیلم باید به گونه‌ای باشد که در جذب مخاطب برای تماشای فیلم تأثیر بگذارد، چرا که با تماشای عکس، با روند قصه و فضای فیلم آشنا می‌شوند. قطعاً زمانی که فیلمی عکس خوبی داشته باشد، در جذب مخاطب، موفق‌تر عمل می‌کند و دست تهیه‌کننده برای تبلیغات بازر است. عکاسی فیلم در سینما از قدیمی‌ترین هنرها و پایه و اساس آن تعریف می‌شود. حتی کارگردانان و فیلمبرداران به عکاسی تسلط دارند. اینکه بخش عکاسی در مواد تبلیغی جشنواره فجر گنجانده شده، نگاه مثبت و ارزشمندی است، منتها باید سعی کنند شأن عکاسی حفظ شود».

فیلم فجر باعث رشد بخش تبلیغات شده است

امیر شیبان خاقانی، برنده سیمرغ بلورین بخش گرافیک محیطی از جشنواره فیلم فجر، برای فیلم «نیش زنبور» نیز معتقد است: «بخش تبلیغات در جشنواره فیلم فجر تنها بخشی است که تمامی فیلم‌های اکران یک سال سینمایی گذشته می‌توانند در آن شرکت کنند. حتی فیلم‌هایی که در جشنواره سال گذشته به هر دلیلی به بخش مسابقه فیلم فجر راه پیدا نکردند، بعد از اکران عمومی فیلم می‌توانند با حضور در این بخش از جشنواره فیلم فجر، مورد داوری قرار گیرند. در خیلی از موارد بوده که فیلم در جشنواره فجر حضور نداشته، اما سال بعد در بخش تبلیغات جایزه گرفته، که به نظرم یکی از نکات مهم بخش تبلیغات خوانده می‌شود.

به اعتقاد من، تأثیر حضور مسابقه تبلیغات در جشنواره فیلم فجر را از دوره بیست و پنجم، که مجدد بخش تبلیغات به جشنواره فجر اضافه شد، تا به امروز در پوستریها، تیزرها، آنونس‌ها و... می‌توانیم ببینیم. همچنین رقابتی که در این چند سال در بخش تبلیغات از طریق جشنواره فجر ایجاد شده، رشد در بخش تبلیغات را به همراه داشته است، تا جایی که در بعضی از موارد شاهد طراحی‌های خلاقانه در تبلیغات سینمایی هستیم».

جشنواره فیلم
فجر ویرین
تمام جشنواره‌ها
در کشور به
حساب می‌آید.
گرفتن سیمرغ
در حرفه‌ای‌تر
شدن افراد کمک
فراوانی می‌کند،
زیرا با گرفتن
جایزه جدا از
تشویق، باعث
می‌شود طراح به
کارش جدی‌تر
فکر کند، یعنی
می‌داند کار او
در جشنواره‌ای
دیده می‌شود و
مورد داوری قرار
می‌گیرد

گزارش

فهم
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

فاطمه معمدآریا؛

رکورددار سیمرغ بازیگری زن جشنواره فجر

هر جایی که حرف از او به میان می‌آید، همه یک صدا می‌گویند بارها مورد توجه و تحسین اهالی فیلم و سینما قرار گرفته است. اما کیست که نداند توجه و تحسین، کمترین واژه‌هایی است که در توصیف این بانوی نام‌آشنای سینمای ایران کنار هم چیده می‌شود. سخت می‌شود یکی از فیلم‌های ماندگار او را به عنوان امضای سال‌های بلند بازیگری‌اش از مابقی فعالیت‌های این «هنرپیشه» سوا کنیم و از چشم‌نوازی هنرش بگوییم؛ می‌مانیم بین «روسری آبی» و «مسافران»، دو دل می‌شویم بین انتخاب «کیلان» و «همسر»، شک می‌کنیم که مبادا با انتخاب «زندگی» در حق «رجانه» اش جفا کرده باشیم. حقیقت این است که کارنامه سی و دو ساله فاطمه معمداآریا پر است از شگفتی‌هایی که هر بار با دیدن‌شان می‌خکوب شده‌ایم. نمایش‌هایی که از ثانیه اول تا انتهای فیلم مانند بچه‌های خردسال در داستان فاطمه معمداآریا رشد کرده‌اند و حق مادری بر گردن‌شان دارد. سخت است بخواهیم یکی از آن‌ها را در بوق کنیم و دیگری را کناری بگذاریم. معمداآریا از محدود بازیگرانی است که در پرونده حرف‌های او تقریباً انتخاب نافرجامی دیده نمی‌شود، بازیگری که بازی‌های او همواره بهانه‌ای می‌شود تا در نوبت تیتراژ پایانی، تماشاگران به احترام رکورددارترین بازیگر زن برنده سیمرغ سینمای ایران از جا برخیزند و کلاه از سر بردارند.

از آن نوبت به «ستاره الماس»، «برهوت» و «ریحانه» رسید که بستر نمایش هنرمندانه معتمدآریا را فراهم کند تا همه بدانند او یک بازیگر خاص است با توانایی‌های منحصر به فرد. «ریحانه» برایش نامزدی سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن را به همراه آورد و «برهوت» سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن را تقدیم او کرد.

با این‌که تا این‌جا کار را بی‌هیچ کم و کاستی جلو آمده بود، به اعتقاد خیلی‌ها دهه هفتاد اوج دوران بازیگری‌اش به حساب می‌آید؛ دوره‌ای که در آن هم «مسافران» را دارد و هم «هنرپیشه». هم «روسری آبی» بر سر کرده و هم «زندگی» را بازی کرده است. در «ناصرالدین شاه آکتور سینما» خوش درخشید و سه سال پی‌درپی برای بازی در «مسافران»، «هنرپیشه» و «همسر» به ترتیب برنده سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن، بهترین بازیگر نقش اول زن و دوباره بهترین بازیگر نقش اول زن شد. سال بعد از آن یعنی سال ۱۳۷۳ نوبت به «روسری آبی» رسیده بود که هیچ‌کم از قبلی‌ها نداشت و به اعتقاد خیلی‌ها اگر دلخوری دیگر بازیگران زن در میان نبود، باز هم فاطمه معتمدآریا را با سیمرغ راهی خانه می‌کردند. با این همه اما دوران سیزدهمین جشنواره فیلم فجر نام او را میان لیست نامزدهای دریافت سیمرغ بلورین گنجانده تا به این طریق پیامشان را به او و تمامی هوادارانش رسانده باشند.

چیزی نزدیک به سه سال بعد از آن یک بار دیگر با بازی در «زندگی» نامش میان نامزدهای سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن جا خوش کرد تا دهه هفتاد کارنامه‌اش همچنان پُر افتخار بماند. در دوره بعدی، معتمدآریا تصمیم گرفت روی دیگری از توانایی‌هایش را نمایش دهد؛ نقش‌هایش متنوع‌تر شد و در چند فیلم کم‌دی خوب مانند «مرد عوضی» و «عشق + ۲» بازی کرد و سراغ «کلاقمزی و پسرخاله» رفت تا نوستالژی ماندگاری در ذهن مخاطبانش بسازد. علاوه بر این، در فیلم‌های دیگری

نگاهی به ۳۲ سال کارنامه حرف‌های فاطمه معتمدآریا

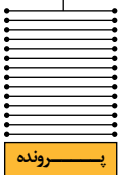
چهار سیمرغ

«سیمین»

صدف فاطمی

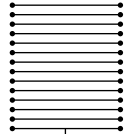
همه «سیمین» صدایش می‌زنند اما در تیتراژها همیشه «فاطمه» است؛ بازیگری که چوب‌خط سابقه‌اش در سینمای ایران حالا عدد ۳۲ را هم رد کرده و منحنی فعالیت‌هایش هیچ‌گاه روند نزولی به خود ندیده است. بیست و چهارساله بود که برای اولین بار برای بازی در یک فیلم سینمایی مقابل دوربین رفت. قبل از آن چندین سال در صحنه تئاتر بود و در نمایش «مدرسه موش‌ها» عروسک‌گردانی می‌کرد. تنها یک سال بعد از بازی در «جدال» ساخته محمدعلی سجادی، در سال ۶۵ نامش میان لیست بازیگران فیلم‌های «جهیزیه‌ای برای رباب»، «تخفه‌ها»، «گمشدگان»، «محموله» و در نهایت «یار و دیار» جا گرفت. پنج فیلم در یک سال. با زبان گفتنش آسان و با انگشت شمردنش ممکن است اما به اعتقاد خیلی‌ها همین سال پُرکار بود که راه فاطمه معتمدآریا را در دنیای پر فراز و نشیب سینما هموار کرد. همان سال برای بازی در فیلم «جهیزیه‌ای برای رباب» نامزد دریافت لوح زرین بهترین بازیگر نقش مکمل زن شد و بعد

پس‌رونده

فيلم
نامنه

بولتن مجازی
سی و نشتمین
جشنواره
فيلم فجر

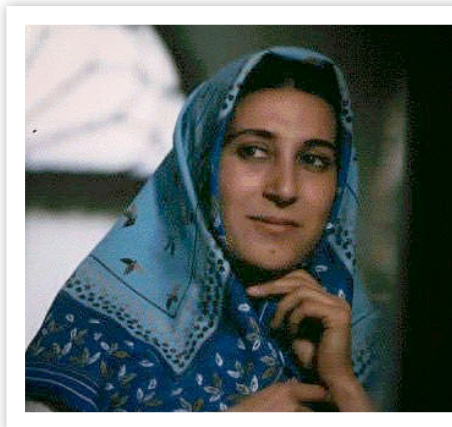

به اعتقاد خیلی‌ها دهه هفتاد اوج دوران بازیگریاش به حساب می‌آید؛ دوره‌های که در آن هم «مسافران» را دارد و هم «هنرپیشه»، هم «روسری آبی» بر سر کرده و هم «زندگی» را بازی کرده است.

کارند»، «زیر درخت هلو»، «تقاطع»، «خواب لیلیا»، «صد سال به این سال‌ها»، «خواب زمستانی»، «تیلوفر»، «شیرین» و «می‌زاک» بی‌سر و صدای رسانه‌ای بازی کرد. خیلی‌ها سال‌های ۸۳ تا ۸۹ را که بعد از آن معتمدآریا با «پریناز» و «بنجا بدون من» به میدان رقابت‌ها برگشت، سال‌های سکوت او می‌نامند. با بازی در فیلم «بنجا بدون من» یک بار دیگر نامزد سیمیرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن شد. بعد از آن در سال ۹۳ برای «بهمن» جلوی دوربین مرتضی فرش‌باف رفت و در «یحیی سکوت نکرد» به ایفای نقش پرداخت. سال ۲۰۱۴ میلادی در فیلم «نبت» محصول کشور آذربایجان کار کرد و بعد از آن نوبت به «در سکوت» رسید که در سکوت گذشت و سال گذشته هم با دو فیلم «برف سرخ» و «اباجان» در سی و پنجمین جشنواره فیلم فجر حاضر شد. معتمدآریا سه سال پیش در مصاحبه با روزنامه اعتماد گفت: «هشت سال بی‌خبری عمر زیادی برای فستیوالی است که ۳۳ سال عمر دارد» اما لایحه معتمدآریا این را هم می‌داند که حتی اگر در جشنواره فیلم فجر حضور فیزیکی هم نداشته باشد، خاطرش در ذهن هیچ‌کس فراموش نمی‌شود. سیمین سینمای ایران، سی و چند سال است که در حافظه تصویری مردم ایران جا خوش کرده و تا همیشه هم می‌ماند.

هم مانند «مرد آفتابی»، «مهر مادری»، «یکی بود، یکی نبود»، «عینک دودی»، «دختر شیرینی فروش»، «کلاه قرمزی و سروناز»، «به من نگاه کن» و «آبادان» ایفای نقش کرد تا به سال ۸۱ و فیلم «گیلانه» برسد؛ فیلمی که انگشت اشاره سینمادوستان و منتقدان برای انتخاب یکی از بهترین نقش‌های فاطمه معتمدآریا را همچنان به سوی او دراز می‌کند تا بگویند هنوز تصویر فاطمه معتمدآریا که در نقش یک مادر پیرشمالی عاشقانه دور فرزند جانباز خود می‌چرخد را از یاد نبرده‌اند. آن طرف دیگرانی هم هستند که جسارت او برای بازی در کمدی موفق «مرد عوضی» ساخته محمدرضا هنرمند را نقطه اوج کارنامه این دوره‌اش بخوانند و بگویند با این جسارت بود که معتمدآریا بعد تازه‌ای از توانمندی‌اش را نشان داد. به هر حال اما شانس با «گیلانه» همراه بود و معتمدآریا برای این فیلم موفق شد نامزد سیمیرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن شود. بعد از «گیلانه» که از نمایش‌های موفق او در سال ۸۳ بود، در فیلم‌های «یک بوس کوچولو»، «کارگران مشغول

انگار که تا دقایقی پیش از آن اسباب شوخی و خنده به راه بوده است. تمرکز ایشان روی نقش بین سینمایی‌ها بازترد است. به همین دلیل است که تسلط این بازیگر روی نقش جدی و کمیک، عجیب و غریب می‌شود. از نگاه من خانم معتمد آریا بسیار با معرفت است و هر آنچه در یک بازیگر خوب باید وجود داشته باشد، در ایشان به چشم می‌خورد.

بازیگری مقابل سیمین معتمدآریا اتفاق بسیار شیرین و فاقد استرسی است. اصلاً استرس زمانی به وجود می‌آید که احساس ناامنی جریان دارد و شما اینطور

تصور می‌کنید که یک بازیگر فقط به خودش می‌اندیشد و تنها کار خودش است که برایش اهمیت دارد؛ چیزی که در مورد خانم معتمدآریا ابتدا صدق نمی‌کند. در نتیجه هر بازیگری مقابل او راحت است. جالب است بدانید در سریال «زیر تیغ» نام رضا را خانم معتمدآریا برای من انتخاب کرد. همیشه برای این بانوی فرهیخته سینمای ایران آرزوی سلامتی و موفقیت دارم.

کوروش تهامی

سیمین معتمدآریا به معنای واقعی کلمه در کار خود حرفه‌ای است. «زیر تیغ» اگر یکی از تجربه‌های پر بار من در بازیگری به حساب می‌آید یکی از دلایل حضور ایشان است. این پروژه حدود ۷ ماه طول کشید و رفتارهایی که از ایشان می‌دیدم، درست مثل کلاس درس بود. ایشان جلوی دوربین بسیار مسلط هستند و رابطه‌ای که با پارتنرشان

«زیر تیغ» کلاسِ درسِ بازیگریِ سیمین

ایجاد می‌کنند بسیار درست و منطقی است، ایشان یک همبازی همراه است و این همراهی خیلی اهمیت دارد. خانم معتمدآریا روحیه شوخ‌طبعی دارد و با همه خوش‌رفتار است و سر صحنه ما هم این جو ادامه داشت تا وقتی که کارگردان دستور حرکت می‌داد؛ به محض وقوع این اتفاق ایشان چنان نقش‌شان را خوب اجرا می‌کردند که حس لحظه به درستی در می‌آمد و باعث حیرت می‌شد؛ انگار نه

سیمین به روایت سینماگران

مانا و جاویدان

مهم‌جور تئاتر و چه بر پرده‌های مغرور سینما و چه صفحه‌های چادویی سیمین لحظه به لحظه و آن به آن به زیست بی‌هویت عصر شیفنگی زیبایی‌های بی محتوا، اعتبار و هویت همه می‌کند. اگر جاودانه‌گی رسالت هنر است که هست؛ بانو سرت سلامت و تنت بی‌درد که حتی با تنهایی بی‌منت‌های گیلان‌های غریب تا ابد نفس مانایی و جاویدان.

سایه‌ات بر سر فرهنگ و هنر این مرز و بوم مستدام سیمین ترین متمدن‌زبانی‌ها. چگانه.

حمیدرضا آذرنگ

گاهی آدمی آن قدر کوتاه می‌شود قامتش که با سیم و وزر و اتصالات میرا اعتبار می‌جوید و گاه آن چنان ارتفاع می‌گیرد و یگانه می‌شود که نه تنها سیم و وزر که تمام نسبت‌ها و انتصاب‌های زمینی التماس حضورش را دارند و زیر سایه اش اعتبار وام می‌گیرند.

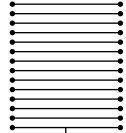
سیمین سرزمین ما از همان یگانه درنا هاست از همان ستاره‌سان‌های ابریشمی که آدمی خود را سعادت‌مند می‌داند که در زمانی زیست می‌کند که جهان سرزمینش سرزنده از تابش و تالگو اوست.

اغراق نیست وقتی از بانویی سخن به زبان می‌بری که از روسری آبی‌اش آسمان هنر احساس غرور می‌کند و با امتداد پر فروغ و بی افولش چه بر صحنه‌های

پرونده

فهم
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

نظر ۱۰ سینماگر درباره ترکیب ۲۲ فیلمی بخش سودای سیمرغ

یک گام دیگر رو به جهانی‌تر شدن

امسال قرار است ۲۲ فیلم در بخش سودای سیمرغ جشنواره فیلم فجر حضور داشته باشد و بنا نیست فیلم دیگری به این ترکیب اضافه شود. این قاطعیت قولی است که از سوی دبیر جشنواره داده شده و به گواه بسیاری از سینماگران باعث شده این رویداد هر چه بیشتر به سطح استانداردهای جهانی در برگزاری فستیوال نزدیک شود. در ادامه نظر ۱۰ تن از سینماگران را جویا شده‌ایم تا به شکلی مبسوط‌تر به تبیین این تصمیم مهم پرداخته باشیم.

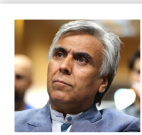
سارا کنعانی

حرفه‌ای‌ترین شکل ممکن

نیت خیر بود که در سال‌های قبل ترکیب بخش مسابقه را به هم می‌زدند تا فیلمسازان بیشتری بتوانند از این رخداد سهم داشته باشند.

اینکه ترکیب فیلم‌ها ۲۲ تایی باشد چند مزیت دارد؛ یکی اینکه یادآور ۲۲ بهمن و اساس شکل‌گیری این جشنواره است و دیگر آنکه برای تخصیص جوایز و تقدیرها سازوکار مرتب‌تری برقرار می‌شود. در کل تصمیمات جشنواره سی‌وششم تصمیمات درستی بوده است، مثلاً تا وقتی جای مشخصی به عنوان کاخ جشنواره معین نشده، تغییر سالن یک ضعف به حساب نمی‌آید. برج میلاد اصلاً یک فضای سینمایی نبود و می‌شود گفت بیشتر برای برگزاری

سید ضیاء هاشمی تهیه کننده، ثابت ماندن تعداد فیلم‌های بخش سودای سیمرغ را مصداقی برای حرفه‌ای‌گری عنوان می‌کند. او می‌گوید: «اینکه تعداد فیلم‌های بخش مسابقه ثابت باشد، حرفه‌ای‌ترین شکل ممکن است. وجود بخش‌های جنبی متعدد در یک جشنواره سطح آن را تا یک نمایشگاه تنزل می‌دهد و این به صلاح یک رویداد فرهنگی نیست. خوب است که تابع یک الگوی بین‌المللی باشیم. البته بعضی از مسوولان با

خودشان را انجام می‌دهند اما برخی دیگر جریان سنجی می‌کنند و به نظر می‌رسد سال بعد سهم پرده از آثار کم‌دی خیلی زیاد باشد، چراکه امسال کم‌دی‌ها خیلی فروختند. یک سال‌هایی هم بود که موج فیلمساز شیبه به آقای فرهادی به‌راه افتاده بود. به گمان من، همه چیز بستگی به تقاضای دارد، یعنی اگر تقاضا بر این اساس باشد که فیلم‌های بیشتری را در جشنواره ببینیم، شاید بد نباشد اگر در آینده این ۲۲ فیلم بیشتر هم بشود، هرچند که دین روزی ۶ فیلم در جریان جشنواره اتفاق دشواری است. از طرفی اگر تولید سالانه ۱۵۰ فیلم باشد حتماً ۴۰ عنوان آن‌ها فیلم‌های خوبی است. حال آیا درست است که بخش قابل توجهی از آن‌ها را کنسرت بگذاریم؟»

یک اتفاق مبارک

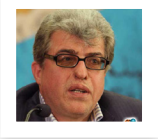
غلامرضا موسوی ترکیب ۲۲ تایی و قطعی بخش سودای سیمیرغ را اتفاقی مبارک می‌داند. او معتقد است: «اینکه بخش مسابقه یک باکس ۲۲ تایی باشد و کم و زیاد نشود، یک اتفاق مبارک است. در کل این

که مقررات سنگین‌تری گذاشته شده تا فیلمی خارج از این چارچوب در جشنواره به نمایش در نیاید، تصمیم درست و بجایی است. امیدوارم این روند برای سال‌های بعد هم جریان داشته باشد. حالا باید دید هیأت انتخاب کدام ۲۲ اثر را انتخاب می‌کند و چگونه دست به ارزیابی می‌زند. در این میان، باید نکته‌ای را هم مد نظر داشت. هر سال تعداد بالایی فیلم تولید می‌شود و یکسان نگه داشتن عدد ۲۲ کار را سخت می‌کند و باید دقت بسیار زیادی به خرج داد تا حق فیلمسازان رعایت شود. همیشه باید فیلم انتخاب شود، نه اسم‌ها و آدم‌ها. به عقیده من خیلی از فیلم‌های می‌توانند جای خیلی از فیلم‌های سی‌های را بگیرند. بنابراین اهمیت ماجرا در این نیست که فیلم چه کسی در جشنواره به نمایش در می‌آید و اثر چندم اوست، مهم این است که تعدادی فیلم را در کنار هم تماشا و ارزیابی کنیم، به‌خصوص که داوران هم اغلب تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند و نظر خودشان را می‌دهند.»

متناسب با تقاضا

علی اکبر ثقفی ثابت ماندن تعداد فیلم‌های بخش مسابقه را تابعی از شرایط سینما می‌داند. او بیان می‌کند: «اینکه تعداد فیلم‌های شرکت کننده در بخش مسابقه ثابت باشد، اتفاق خوبی است اما اینکه چه

تعداد مناسب است از نگاه من خیلی محل بحث است، چراکه بستگی دارد به اینکه تولید سالانه ما چقدر باشد. به هر حال اما اگر به فرض ۱۰ فیلم انتخاب شود و از این ۱۰ عنوان سه فیلم، خوب باشد، رسالت جشنواره تا حدی انجام شده است. یادمان نرود که کمیت، هیچ‌وقت جای کیفیت را نمی‌گیرد. حتماً می‌دانید این جشنواره دوره‌هایی را به خود دیده که نزدیک به ۵۰ فیلم در آن شرکت داشته‌اند اما خوب نبوده‌اند. اهمیت جشنواره به تعداد فیلم‌های خوش است. ما فیلمسازانی داریم که بدون توجه به جشنواره کار

کیفیت مهم‌تر از کمیت

روح‌الله حجازی معتقد است: «رکابت ۲۲ فیلم در جشنواره امسال وقتی درست است که معیار کیفی داشته باشیم و اگر به لحاظ کیفیت آثار قابل قبولی در جشنواره سی و ششم داشته باشیم، آن را می‌توان ثمره شرکت ۲۲

فیلم در بخش سودای سیمیرغ دانست.» او می‌گوید: «بدون شک کیفیت بهتر از کمیت است. این قانون که ۲۲ فیلم در جشنواره به رقابت بپردازند، از سال‌های قبل نیز بوده و جزء آئین‌نامه جشنواره است، اما در برخی سال‌ها، تعداد بیشتری فیلم در این بخش رقابت داشتند، به نوعی که گاهی به ۲۳ تا ۲۴ فیلم می‌رسید. اگر فیلم‌های اول به صورت جداگانه انتخاب و داور می‌شد، قضایه متفاوت بود، اما با توجه به کیفیت آثار فیلمسازان جوان، اگر قرار است ۲۲ فیلم در یک بخش رقابت کنند، اجرای دقیق این تصمیم، وقتی درست است که جشنواره دغدغه کیفی داشته باشد و هر فیلمی را در جمع ۲۲ فیلم قرار ندهد.»

اتفاقات خوب در راه است

جواد نوروزبیگی تهیه‌کننده سینمای ایران با اشاره به این که ثبات مدیران سی و ششمین جشنواره فیلم فجر در انتخاب ۲۲ فیلم بخش سودای سیمیرغ؛ حرکت به سوی یک جشنواره استاندارد خواهد بود،

می‌گوید: «بی‌شک پایبندی به این تعداد فیلم اتفاقات خوبی را در جشنواره امسال رقم می‌زند.» او اظهار می‌دارد: «به اعتقاد من، اگر جشنواره به ثبات پذیرش ۲۲ فیلم برسد و به این تصمیم‌گیری نهایی برسد تا در آینده هم هر سال فقط ۲۲ فیلم در بخش رقابتی جشنواره داشته

اینکه ترکیب

فیلم‌ها ۲۲ تایی

باشد چند مزیت

دارد؛ یکی اینکه

یادآور ۲۲ بهمن و

اساس شکل‌گیری

این جشنواره

است و دیگر آنکه

برای تخصیص

جوایز و تقدیرها

سازوکار مرتب‌تری

برقرار می‌شود.

در کل تصمیمات

جشنواره

سی‌وششم

تصمیمات درستی

بوده است.

گزارش

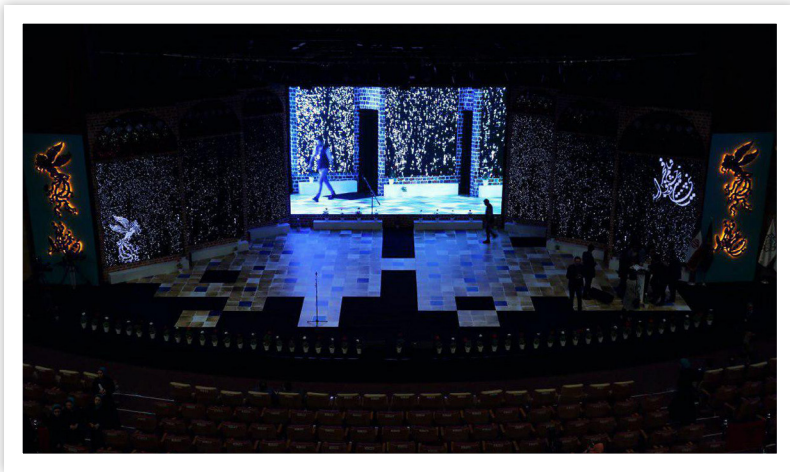
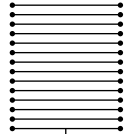
فيلم نامه

بولتن مجازی

سی و ششمین

جشنواره

فیلم فجر

نظرم اگر دقیق‌تر به آثار نگاه شود، نتیجه بهتری به دست می‌آید. باید آتقدر دقیق به آثار نگاه شود که فیلم‌هایی که مستحق حضور در بخش رقابتی هستند، به جشنواره راه پیدا کنند. در این صورت دآوری آثار هم راحت‌تر صورت می‌گیرد. فشار آوردن در این زمینه، درست نیست. باید دقت شود کار صحیح با ارزیابی و کارشناسی درست انجام شود. هر چه تعداد آثار کمتر باشد در نتیجه دآوری عادلانه‌تر خواهد بود. در این میان همیشه مخالفت‌هایی هم وجود دارد که طبیعی است. اما هیچ‌گاه نمی‌توان توقع داشت که همه آثار مورد دآوری قرار بگیرد و همه فیلمسازان از جشنواره جایزه به دست آورند».

یک تصمیم معقول

کیومرث پوراحمد در یادداشتی عنوان کرد: تصمیم دبیر یا شورای سیاست‌گذاری جشنواره فیلم فجر برای راهیابی فقط ۲۲ فیلم به بخش مسابقه، کاملاً معقول و درست است و باعث می‌شود که کیفیت و

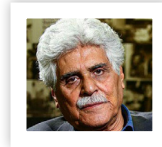
شان جشنواره حفظ شود. کیومرث پوراحمد نیز در یادداشتی پیرامون تصمیم امسال دست‌اندرکاران جشنواره سی و ششم فیلم فجر، این‌گونه می‌نویسد: «تصمیم دبیر یا شورای سیاست‌گذاری جشنواره فجر برای راهیابی فقط ۲۲ فیلم به بخش مسابقه، کاملاً معقول و درست است و باعث می‌شود که کیفیت و شان جشنواره حفظ شود».

او در ادامه این یادداشت تصریح می‌کند: «چه بهتر که فیلم‌های خوب و قابل تأمل بخش مسابقه آن قدر باشد که داوران مجبور شوند برای دادن جوایز، ساعت‌ها کلنجار بروند، چانه بزنند و حتی مشاجره کنند که این می‌شود

باشیم، اتفاق خوبی رقم می‌خورد زیرا تعداد فیلم به لحاظ ارزش نهادن به جشنواره و فیلم‌های سینمایی ایران کافی خواهد بود. امیدوارم که این اتفاق رخ بدهد و هر سال این رویه استناددار در جشنواره حفظ شود. مسلماً ما هم از این بابت خوشحال می‌شویم زیرا فضا به سمت حرفه‌ای‌تر شدن سوق پیدا می‌کند و در این میان اگر بتوانند همچون سال گذشته تدبیری برای توجه به فیلم‌اولی‌های برجسته داشته باشند، بسیار مطلوب خواهد بود. شاید با کاهش تعداد فیلم‌های جشنواره، این ذهنیت ایجاد شود که جشنواره از شلوغی سال‌های پیش دور شود چرا که تعداد زیاد فیلم، تعداد نشست‌ها را بالا می‌برد و برنامه‌های جانبی، شور و حال مضاعفی را به وجود می‌آورد اما باید به این نکته توجه کنیم که یک بعد مهم جشنواره، تخصصی بودن آن است و نمایش فیلم‌های منتخب و کم‌تعداد، فضای مطلوب‌تری را از نظر تخصصی به وجود می‌آورد ضمن آن که با کاهش تعداد تماشاگران فیلم در روزهای جشنواره، بخشی از تماشاگران علاقمند به سینما می‌توانند در زمان آکران عمومی فیلم‌ها، به دیدن آثار موردعلاقه خود بروند».

بستری برای دآوری عادلانه

هارون یشایایی معتقد است شرکت تعداد بالای آثار سینمایی در بخش «سودای سیمیرغ» دلیل بر موفقیت جشنواره فیلم فجر نیست و هر چه تعداد فیلم‌ها کمتر باشد، دآوری آن‌ها عادلانه‌تر خواهد بود. او می‌گوید:

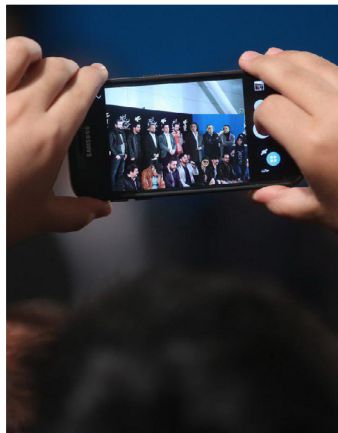

«شرکت تعداد بالای آثار سینمایی در بخش «سودای سیمیرغ» دلیل بر موفقیت جشنواره فیلم فجر نیست و به

می‌دهد: «باید تلاش کنیم جشنواره فیلم فجر را به عنوان جشنواره ملی و اصلی‌ترین جشنواره سینمایی کشور در تمام وجوه و سطوح به سمت حرفه‌ای شدن و دستیابی به سطح استاندارد پیش ببریم که بدون شک این امری ضروری محسوب می‌شود، چرا که تثبیت موقعیت جشنواره فجر در حد قابل قبول، باعث خواهد شد هم حیثیت و اعتبار این جشنواره بالاتر برود و هم علاقه فیلمسازان برای شرکت دادن آثارشان در این جشنواره بیشتر شود. البته رعایت کردن استانداردها تنها منحصر به تعداد فیلم‌ها نخواهد بود، تعداد فیلم یکی از آن استانداردهایی است که هر جشنواره‌ای باید آن را رعایت کند و شاید جزء حداقل‌های برگزاری جشنواره باشد. جشنواره‌ای که هر ساله تعداد فیلم‌هایش بالا و پایین شود، درست مثل مسابقه ورزشی در سطح حرفه‌ای است که دائما مقررات آن تغییر کند، از همین رو، این حداقل رعایت کردن فعلی مفید و پسندیده‌ای است. به اعتقاد من، نوع انتخاب‌ها گواه این است که جشنواره می‌خواهد حرفه‌ای باقی بماند یا خیر. یعنی نوع انتخاب‌ها و داوری‌ها خیلی مهم و حیاتی است تا ببینیم خروجی این جشنواره، سرانجام چه خواهد بود. شکل دادن، رعایت قوانین و قواعد برگزاری، نظم و انضباط در شکل برگزاری جشنواره از عناصری است که کمک می‌کند جشنواره فجر در حد جشنواره استاندارد باقی بماند.

این بضاعت ماست

ضیاء الدین دری، روشن بودن تکلیف سینماگران در شروع جشنواره را اتفاقی مهم می‌داند و می‌گوید: «اینکه ما بدانیم بخش اصلی جشنواره با چند فیلم برگزار می‌شود بسیار بهتر از آن است که در طول برپایی جشنواره متوجه بشویم به دلایل مختلف چند فیلم به گردونه رقابت وارد شده است. بضاعت سینمای ما به نوعی ست که اگر قرار باشد غربال‌گری واقعی صورت بگیرد و موضوع کیفیت صرف مطرح باشد، شاید حتی کمتر از ۲۲ فیلم باید به جشنواره راه پیدا کنند. تاکید می‌کنم که این ترکیب قطعی ۲۲ تایی اتفاق خوبی ست، چراکه تکلیف از قبل روشن است. وقتی یک سیستم اجرایی خود را زیاد از حد منطف می‌کند و می‌بینیم که یک سال ۲۶ فیلم، یک سال ۳۳ فیلم و ... در جشنواره وجود دارد، ناخودآگاه جدی بودن آن نظام اجرایی در نظرمان زیر سوال می‌رود. وقتی چند روز مانده به پایان جشنواره فیلمی به عرصه رقابت وارد می‌شود، باید در نظر داشته باشیم که چه حرف و حدیث‌هایی را با خود می‌آورد؟ چنین تصمیمی از لابی‌گری‌ها و بروز سوءتفاهم‌ها جلوگیری می‌کند، بنابراین به همین خاطر هم که شده تصمیم اتخاذ شده، تصمیم نیکویی ست و امیدوارم ادامه‌دار هم بشود.

یک جشنواره درست و حسابی و آبرومند.»

لزوم پایبندی به آیین‌نامه

کامبوزیا پرتوی با خوشحالی از پایبندی هیأت انتخاب به آیین‌نامه جشنواره، می‌گوید: «برخلاف سال‌های گذشته که غالباً جشنواره وسیع‌تر و در نتیجه آشفته‌تر بود، امسال شاهد جشنواره‌ای خواهیم بود که کنترل شده‌تر برگزار

می‌شود. کامبوزیا پرتوی، نویسنده، تهیه‌کننده و کارگردان، در مورد حضور و رقابت ۲۲ فیلم در بخش سودای سیمرغ به ستاد خبری جشنواره فیلم فجر بیان می‌کند: «از ابتدا قرار بود طبق آیین‌نامه، فقط ۲۲ فیلم در این بخش حضور داشته باشد و خوشحالم که دست‌اندرکاران جشنواره به این موضوع پایبند هستند.» او با اشاره به تأثیر ثبات در تعداد فیلم‌های سودای سیمرغ بر کیفیت جشنواره فیلم فجر اظهار می‌کند: «این موضوع روی کم و کیف برگزاری جشنواره بسیار تأثیرگذار است. در واقع با این روند است که برگزاری جشنواره قابل کنترل‌تر است.»

تثبیت موقعیت جشنواره

منوچهر محمدی حضور ۲۲ فیلم در بخش سودای سیمرغ سی و ششمین جشنواره فیلم فجر را اتفاقی مثبت قلمداد می‌کند و می‌گوید: «تثبیت موقعیت جشنواره،

حیثیت و اعتبار آن را بالا می‌برد.» محمدی ادامه

اگر جشنواره به ثبات پذیرش ۲۲ فیلم برسد و به این تصمیم‌گیری نهایی برسد تا در آینده هم هر سال فقط ۲۲ فیلم در بخش رقابتی جشنواره داشته باشیم، اتفاق خوبی رقم می‌خورد زیرا همین تعداد فیلم به لحاظ ارزش نهادن به جشنواره

و فیلم‌های سینمایی ایران کافی خواهد بود.

گزارش

فجر
نامه

بولتن مجازی
سی و ششمین
جشنواره
فیلم فجر

با علیرضا رئیسیان درباره لزوم پایبندی جشنواره
به تعداد فیلم‌های بخش مسابقه

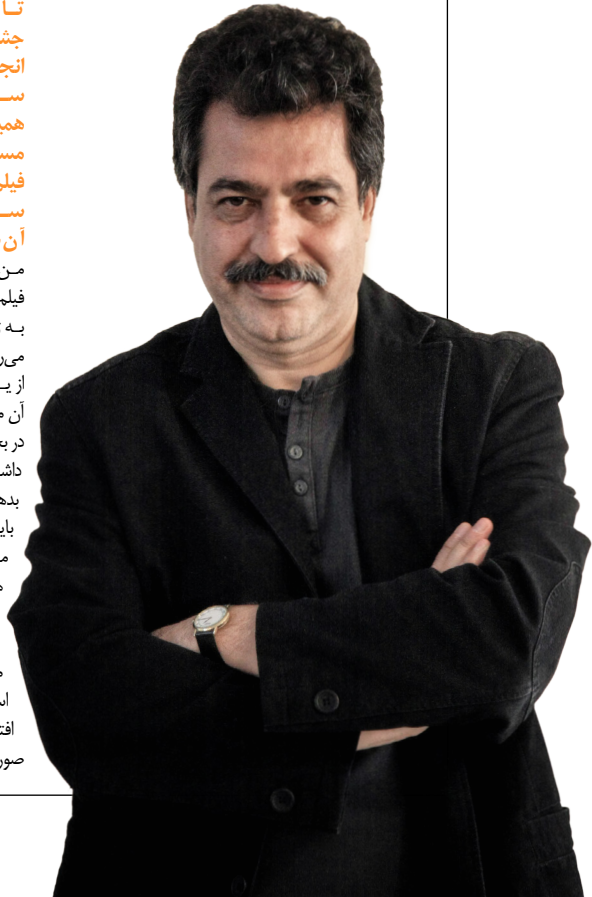
کشف استعداد درخشان ربطی به تعداد فیلم ندارد

مرور دوره‌های مختلف جشنواره فجر نشان می‌دهد، سیاست واحدی در تعداد فیلم‌های بخش مسابقه وجود نداشته است. موضوعی که باعث شد تا دبیر جشنواره سی‌وششم با حمایت شورای سیاستگذاری تصمیم به مشخص کردن تعداد واحد برای فیلم‌های بخش مسابقه بگیرد تا جشنواره فجر به استاندارد جشنواره‌های جهانی نزدیک شود. به همین سبب ۲۲ فیلم داستانی برای بخش مسابقه و حضور دو مستند در جشنواره سی‌وششم تعیین شده است. موضوعی که البته موافقان و مخالفانی دارد. در خصوص این اتفاق و تلاش جشنواره برای بازتعریف بخش مسابقه با «علیرضا رئیسیان» که تجربه چندین دوره حضور به عنوان فیلمساز، عضو هیات انتخاب و داوری در جشنواره را دارد، صحبت کرده‌ایم.

احسان هوشیارگر

■ جشنواره فجر براساس رویه و رفتاری خاص که چیزی بین فستیوال و جشن بود، همواره شرایطی را فراهم می‌کرد تا پیشتر ظرفیت سینمایی تولید شده در طول یک‌سال در جشنواره به نمایش درآید، اما براساس بازتعریفی که انجام شده، جشنواره تصمیم گرفته خود را به قواعد سینمای حرفه‌ای و جشنواره‌های حرفه‌ای نزدیک کند، به همین خاطر تعداد مشخصی را به عنوان فیلم‌های بخش مسابقه در نظر گرفته است. یعنی دیگر از آن ۴۱ یا ۳۳ فیلم در بخش سودای سیمرغ خبری نیست؛ شما به عنوان سینماگر چقدر این بازتعریف را مناسب می‌دانید و موافق آن هستید؟

من با دو موضع جشنواره امسال به شدت موافقم؛ یکی محدودیت تعداد فیلم‌های بخش مسابقه است و دیگری هم جدا کردن سینمای مربوط به ژورنالیست‌های سینمایی و اهالی سینما، که هر دو اقدام خوبی به نظر می‌رسد. اساساً ما وقتی عنوان یک بخشی را می‌گذاریم مسابقه، طبیعتاً از یک استاندارد و شرایط ویژه‌ای باید برخوردار باشد که رقابت هنری در آن معنا پیدا کند، اینکه تمام فیلم‌های تولید شده یا بیشتر فیلم‌های ارسالی در بخشی به نام مسابقه بیایند، ۱۴ - ۱۵ جایزه در بخش‌های مختلف داشته باشیم و بقیه یک‌طور فقط فضا را پر کنند و حالت اکران دست بدهد، کاملاً غلط و اشتباه است. ما می‌توانیم کنار بخش مسابقه که باید ۲۲ فیلم باشد و استاندارد جهانی هم همین تعداد است، یک بخش مرور یک‌ساله سینمای ایران را داشته باشیم تا باقی فیلم‌هایی که به هر دلیلی در بخش مسابقه نیستند، بتوانند نمایش داشته باشند تا هم فضای عمومی جشنواره که مردم مخاطبان اصلی آن هستند حفظ شود و هم اینکه لفظ مسابقه و داوری و جایزه معنی داشته باشد. من از این منظر با محدودیت فیلم‌های مسابقه موافقم و همین‌طور بر استاندارد بودن داوری تأکید دارم، چرا که به هر حال اتفاقی که پارسال افتاد، خیلی ناخوشایند بود و نشان داد که چقدر خسارت فیلم‌ها در صورتی که استاندارد باشند و داوران استاندارد نباشند زیاد است.

و امتیاز بدهیم، بله می‌شود این بخش‌ها و فیلم‌ها را زیاد کرد. من سه سال پیش که «دوران عاشقی» در جشنواره بود، چیزی حدود ۴۷ اکران را توانستم خودم شناسایی کنم، اکران‌هایی که بخشی از آن‌ها در جدول است و برخی از آن‌ها نیست و این یعنی اکران عمومی، اگر هدف ما این است که جشنواره یک پایگاه مردمی هم داشته باشد، باید هزینه آن را به تهیه‌کننده بدهیم، برای مثال ۴۷ نمایش را از آن بخیریم و بگذاریم برای نمایش.

یادم است سالی که عضو کمیته انتخاب بودم، اوایل دهه ۷۰، ۲۲ فیلم برای بخش اصلی انتخاب کردیم و فقط یک فیلم بود که در هیچ رشته‌ای کانیدا نشد. یعنی ما سعی کردیم دقت نظر داشته باشیم و فیلم‌هایی را انتخاب کنیم که واقعاً حداقل شاخصه کانیدا شدن در یک یا دو یا چند رشته را داشته باشند؛ این می‌شود یک رقابت سینمایی. پیشنهادم این است که بخش مرور یک‌سال سینمای ایران هم کنار این مسابقه اصلی باشد تا اگر کمیته انتخاب یا خود جشنواره اشتباه کردند، جایی برای قضاوت وجود داشته باشد.

شما تا چه اندازه معتقد به اعمال سیاست‌های درست و البته پایبندی به آن‌ها برای مدت زمان مشخص و البته طولانی هستید تا هر ساله شاهد تحولات تازه نباشیم؟ تحولاتی که ممکن است ذهن هر سینماگری را مخدوش و مشغول کند.

من معتقدم ساختار جشنواره باید از مدیریت مستقیم سازمان سینمایی جدا شود. سازمان سینمایی باید آن سیاست‌ها که تصمیم‌گیری می‌شود را پیاده کند، اما مدیریت و سازمان جشنواره لازم نیست خیلی دچار تغییر و تحولات ناگهانی شود تا به دنبال خود هر یکی - دو سال تغییراتی عجیب و غریب را در تمامی ساختارها، نظام‌نامه‌ها و بخش‌ها شاهد باشد. اگر واقعاً مدیران به این نتیجه رسیدند که ۲۲ فیلم از بین محصولات برای بخش مسابقه کفایت می‌کند، که به نظر من می‌کند، باید این تصمیم را جدی بگیرند و اجرا کنند و پای تصمیم خود هم بمانند.

اولین حضور جشنواره‌های شما سال ۶۸ با فیلم «ریحانه» بود که نامش جزء کانیدایهای فیلم‌های اول و دوم آن سال هم آمد، این باز تعریفی که الان جشنواره در نظر گرفته چقدر می‌تواند به فیلم‌سازان برای دیده شدن کمک کند؟ چون دو دیدگاه مختلف وجود دارد، عده‌ای می‌گویند تعداد مشخص برای بخش مسابقه منجر به یک رقابت حرفه‌ای می‌شود و سطح جشنواره را بالا می‌برد و از سوی دیگر منتقدان معتقدند این محدود شدن باعث می‌شود تا یکسری استعداد از ورود به جشنواره باز بمانند؛ شما با کدام دیدگاه موافق هستید؟

اگر استعدادها در حدی باشند که ما را تحت تاثیر قرار دهند حتماً کمیته انتخاب آثار آنان را برای بخش مسابقه چه فیلم اول باشد چه فیلم دهم، انتخاب می‌کند، یعنی همان سال ۶۸ «ریحانه» هم در بخش مسابقه اصلی بود و هم در بخش مسابقه فیلم‌های اول؛ بنابراین این اصلاً نمی‌تواند مانعی برای بروز استعدادها باشد. اینکه تعداد فیلم‌های اول زیاد است به سیاست پروانه ساخت بازمی‌گردد. به همین خاطر برای آنجا هم باید فکری کرد تا تناسب ایجاد شود. البته جشنواره هم به آن دلیل که تعداد فیلم‌های اول و دوم زیاد است، می‌تواند بیاید و بخشی را به آن‌ها اختصاص دهد. به نظر من بهترین جا برای سنجش آنان همان کمیته انتخاب است تا فارغ از محدودیت‌های آنجانی ببیند کدام فیلم‌ها شایسته هستند.

نگاه جشنواره‌های معتبر خارجی چگونه است؟

جشنواره‌های معتبر دنیا بخش‌های مختلفی دارد، مثلاً در دوربین طلایی کن، فیلم‌ها در هر بخشی که باشند به صورت اتوماتیک زیر نظر یک هیات داور برای دوربین طلایی قرار می‌گیرد، و نیز هم البته همین‌طور است، حالا ما چون گستردگی و حجم آن‌ها را نداریم، بهتر است که فیلم‌های اول و دوم در بخش مسابقه حاضر باشند.

یادم است دوره نهم «پرده آخر» دومین فیلم بلند واروژ کریم مسیحی (اولین فیلمش سلندر است که به اشتباه آن را فیلم کوتاه ذکر می‌کنند) که آمد تمام جوایز اصلی را هم در دو کرد. این را می‌شود گفت استعداد، یا فیلم سعید روستایی و برخی فیلم‌های دیگر که تعدادشان زیاد است، نباید مدام فشار بیآوریم که چرا فلان فیلم نیست، بالاخره روزی منتقدان و مردم فیلم‌ها را می‌بینند بنابراین اگر کمیته انتخاب اشتباهی کرده باشد، آنجا دیده می‌شود.

سال قبل هم که جشنواره تصمیم گرفت بخشی به نام مسابقه فیلم‌های اول نباشد و هر فیلمی که شایستگی دارد حضور پیدا کند موافقان و مخالفان زیادی داشت، شما پارسال جزء موافقان این موضوع بودید و می‌گفتید اگر قرار است استعدادی کشف شود باید از رقابت بین فیلم‌ساز اول و فیلم‌سازهای حرفه‌ای حاصل شود، این را چگونه می‌بینید؟ و اینکه چقدر می‌تواند به رشد جشنواره کمک کند؟

ما اول باید ببینیم هدف‌مان، یعنی هدف‌گذاری که مدنظر جشنواره و مدیریتش است، از این تقسیم‌بندی‌ها چیست؟ اگر می‌خواهیم یک چهره حرفه‌ای و نوآورانه از سینمای ایران نشان بدهیم، این‌ها باید کنار یکدیگر رقابت سینمایی داشته باشند. اما اگر می‌خواهیم به همه یک‌طور هدیه

اگر استعدادها در حدی باشند که ما را تحت تاثیر قرار دهند حتماً کمیته انتخاب آنان را برای بخش مسابقه چه فیلم اول باشد چه فیلم دهم، انتخاب می‌کنند، بنابراین وضع قانون جدید نمی‌تواند مانعی برای حضور استعدادها باشد.

گفت‌وگو

فکر نامه

بولتن مجازی سی و نهمین جشنواره فیلم فجر

- در دوره سوم جشنواره برای اولین بار بخش مسابقه فیلمسازان اول اضافه شد.
- در دوره چهارم بخش آماتور از بخش حرفه‌ای جدا شد تا بصورت جشنواره‌های مستقل به نام جشنواره سینمای جوان برگزار شود.
- در دوره هفتم فیلم‌های میان مدت به بخش مسابقه اضافه شد.
- در دوره هشتم برای اولین بار بخش فیلم‌های اول توسط هیات داورانی مستقل داورى شد و در نهم به مسابقه فیلم‌های اول و دوم تغییر یافت.
- در ادوار مختلف جشنواره، دوره نهم با حضور تنها ۱۲ فیلم در بخش مسابقه شاهد کمترین تعداد فیلم در بخش اصلی است.
- دوره چهاردهم با حضور ۴۱ فیلم در بخش مسابقه رکورددار بیشترین فیلم در بخش اصلی است.
- از دوره شانزدهم بخش اصلی سینمای بین‌الملل به صورت رقابتی برگزار شد.
- در دوره بیست و ششم و در زمان دبیری مجید شاه حسینی برای اولین بار بخش مسابقه سینمای ایران به سودای سیمرغ تغییر نام داد.
- از دوره بیست و هفتم مسابقه آثار بلند ویدئویی به جایز سینمای ایران اضافه شد.
- در دوره بیست و هشتم مسابقه فیلم‌های اول به نگاه نو تغییر نام داد.
- در دوره سی و سوم بخش بین‌الملل از بخش ملی جدا شد.
- در دوره سی و پنجم همه فیلم‌های مسابقه در یک بخش مورد ارزیابی قرار گرفت.
- نکته: در بسیاری از دوره‌ها بخشی به نام خارج از مسابقه یا مرور (غیر رقابتی) وجود دارد اما تمرکز این گزارش تنها بر روی فیلم‌بخش اصلی است.

تاریخچه بخش مسابقه فیلم‌های اول

دو بخش حرفه‌ای و آماتور
بخش حرفه‌ای: ۴۰ فیلم
فیلم‌های بلند: ۲۳ فیلم
فیلم‌های کوتاه: ۱۷ فیلم
بخش آماتور: ۱۸۱ فیلم

بخش مسابقه:
فیلم‌های بلند: ۲۷ فیلم
فیلم‌های کوتاه: ۲۳ فیلم

بخش مسابقه:
فیلم‌های بلند: ۲۴ فیلم
فیلم‌های کوتاه: ۲۰ فیلم

بخش مسابقه:
فیلم‌های بلند: ۲۲ فیلم
فیلم‌های میان مدت: ۷ فیلم
فیلم‌های کوتاه: ۲۴ فیلم

بخش مسابقه:
فیلم‌های بلند: ۳۱ فیلم
فیلم‌های میان مدت: ۷ فیلم
فیلم‌های کوتاه: ۱۵ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۲۰ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول:
۱۶ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۲۰ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۰ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۳۳ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۵ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۳۳ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۱۷ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۱۲ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۱ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۲۲ فیلم
حذف بخش فیلم‌های اول و دوم

مسابقه سینمای ایران:
۲۰ فیلم
حذف بخش فیلم‌های اول و دوم

مسابقه سینمای ایران:
۲۹ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۱ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۴۱ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۲ فیلم

مسابقه سینمای ایران:
۳۳ فیلم
مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۱ فیلم

فجر نامه

بولتن مجازی سی و هشتمین جشنواره فیلم فجر
طراح: علی شکوری

۲۴
* مسابقه سینمای ایران:
۲۴ فیلم
* حذف بخش فیلم‌های
اول و دوم

۱۹
* مسابقه سینمای ایران:
۲۴ فیلم
* حذف بخش فیلم‌های
اول و دوم

۱۷
* مسابقه سینمای ایران:
۲۱ فیلم
* حذف بخش فیلم‌های
اول و دوم

۳۱
* مسابقه سینمای ایران:
۳۱ فیلم
* مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۲۸ فیلم

۲۲
* مسابقه سینمای ایران:
۲۲ فیلم
* مسابقه فیلم‌های اول:
۲۷ فیلم

۲۵
* مسابقه سینمای ایران:
۲۵ فیلم
* مسابقه فیلم‌های
اول و دوم: ۱۷ فیلم

۲۴
* مسابقه سینمای ایران:
۲۴ فیلم
* مسابقه فیلم‌های اول و دوم:
۱۵ فیلم

۲۳
* سودای سیمرغ: ۲۳ فیلم
* مسابقه فیلم‌های اول و
دوم: ۹ فیلم

۲۹
* مسابقه سینمای ایران:
۲۹ فیلم
* مسابقه فیلم‌های اول:
۱۷ فیلم

۲۸
* سودای سیمرغ: ۲۸ فیلم
* نگاه نو: ۲۶ فیلم

۲۹
* سودای سیمرغ: ۲۹ فیلم
* مسابقه فیلم‌های
اول و دوم: ۲۳ فیلم

۳۲
* سودای سیمرغ: ۳۲ فیلم
* نگاه نو: ۲۲ فیلم

۳۳
* سودای سیمرغ: ۳۳ فیلم
* نگاه نو: ۲۴ فیلم

۳۵
* سودای سیمرغ: ۳۵ فیلم

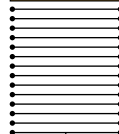
۲۵
* سودای سیمرغ: ۲۵ فیلم
* نگاه نو: ۱۱ فیلم
* هنر و تجربه: ۱۱ فیلم

۲۸
* سودای سیمرغ: ۲۸ فیلم
* نگاه نو: ۱۳ فیلم
* هنر و تجربه: ۱۲ فیلم

۳۴
* سودای سیمرغ: ۳۴ فیلم
* نگاه نو: ۲۰ فیلم
* هنر و تجربه: ۱۱ فیلم

۲۹
* سودای سیمرغ: ۲۹ فیلم
* نگاه نو: ۱۷ فیلم

سه نگاه به «فجر»

سید محمد سلیمانی / روزنامه نگار

با فجر شناختمش...

آشنایی مرا با یکی از نابینان های تمام عمر کار حرفه‌ای‌ام در مطبوعات سینمایی باز کرد و از این بابت سپاسگزارش هستم.

«محسن سیف» در یکی از آخرین روزهایی که هنوز روح لطیفش اسیر تن بودروی تخت بیمارستان به من قول داد که پس از مرخصی از بیمارستان، انزوای خود خواسته‌اش را رها کند و به میان دوستانش بیاید. می‌گفت در این روزها و شب‌های سخت، دریافتم که چقدر به بودن در کنار دوستانم نیاز دارم. بی‌اختیار دست‌های سرد و بیماراش را در دست گرفتم و از صمیم قلب از خدا خواستم که «محسن سیف» را سالم و سر حال به جمع دوستانش باز گرداند. ولی گویا مشیت الهی به شکل دیگری رقم خورده بود تا من و ما، «محسن سیف» را از دست داده ببینیم. حوالا هر وقت گزارم به سالن انتظار سینماهای آن سال‌های جشنواره می‌افتد، منتظرم وقتی چراغ‌های سالن روشن شد، او را در کنار خود ببینم که روی سرپرک «جهان سینما» یکی از خواناترین دست‌خط‌هایی را بخوانم که تا آن روزگار دیده و خوانده بودم. ولی افسوس که او خیلی زودتر ترکمان کرد...

با ارزش‌ترین خاطره‌ام از حضور در جشنواره فیلم فجر، همچنان در گوشه ذهنم زنده است. محسن سیف زنده است.

چراغ‌های سالن که روشن شد به عادت همیشگی سری چرخاندم تا سراغی بگیرم از دوستان و همکاران. برای اولین بار او را در کنار خود دیدم که می‌نوشت. انگار چیزی در ذهن و قلمش

می‌جوشید که نمی‌خواست هدر برود. احساس کردم دیگر کار از یادداشت‌برداری و ثبت نماها و نام‌ها گذشته و مشغول نوشتن نسخه اصلی یادداشت است. راستش را بخواهید کاری که در آن لحظه می‌کرد، خیلی رشک‌برانگیز بود. خیلی حواسش به اطرافش نبود و من همین‌طور می‌هوت او و قلم زدنش بودم تا بالاخره کنترل‌چی سالن به سراغ‌مان آمد و محترمانه به بیرون از سالن هدایت‌مان کرد. ناخودآگاه همراهش شدم، سلام و علیک و گپی کوتاه درباره فیلم و فیلمساز و اوضاع سینمای ایران... حرف‌های‌مان خیلی طول نکشید. او باید نوشته‌هایش را به‌موقع می‌رساند. او را در خلوتی که در انتهای سالن انتظار، کنار پله‌های بالکن پیدا کرده بود، تنها گذاشتم. در آن لحظات نمی‌توانستم حدس بزنم که یکی از مانترین خاطرات سال‌های فیلم دیدن در جشنواره برای من در حال شکل‌گیری است. جشنواره فیلم فجر، بیاب

مرجان اشرفی زاده / فیلمساز نقش جشنواره فجر بر اکران

مخاطب در زمان اکران فیلم‌ها فکر می‌کند؟ آیا فیلم‌های گیشه‌ای را می‌پذیرد؟ اگر مدیران و مسئولان جشنواره این موارد را مشخص کنند سازندگان فیلم‌ها جدی‌تر و مشخص‌تر متوجه می‌شوند که چه نوع فیلمی باید بسازند تا بتوانند در جشنواره حضور موثر داشته باشند. درست است که مساله اکران و جشنواره از هم جدا هستند اما من معتقدم جشنواره و فیلم‌هایی که در جشنواره انتخاب می‌شوند پر رونق و جریان اصلی سینما تاثیر گذار هستند زیرا بخشی از اکران مربوط به فیلم‌های جشنواره فیلم فجر می‌شود بنابراین هیات انتخاب باید مستقل و بدون نگاه شخصی و بدون توجه به اسم‌ها فیلم‌ها انتخاب کنند تا عدالت برای همه فیلم‌ها برقرار شود. نباید از یاد ببریم که هر ساله جوان‌هایی هستند که با فیلم‌هایشان به نوعی در جشنواره فیلم فجر کشف می‌شوند و هیات انتخاب با انتخاب‌های درست‌شان می‌توانند بر آینده حرفه‌ای جوانان فیلمساز تاثیر گذار باشد.

جشنواره فیلم فجر طبیعتاً تاثیر بسزایی در چرخه سینما و مشخصاً روی اکران فیلم‌ها دارد. آثار در جشنواره نمایش داده می‌شوند و نقدهایی که بعد از نمایش فیلم بر آنها می‌شود روی اکران آنها تاثیر گذار است.

و مجالی پیدا می‌کنند تا عموم مردم نیز برای دیدن فیلم‌ها به سمت سینماها کشیده شوند. البته در مورد برخی فیلم‌ها نیز برعکس است یعنی نقدهای مثبت و منفی در زمان نمایش آنها در جشنواره به ضررشان خواهد بود. این نکات قطعا بر میزان فروش فیلم‌ها در زمان اکران تاثیر گذار است.

جشنواره فیلم فجر باید هر ساله مشخص کند که پدیده‌ای چه نوع فیلم‌هایی خواهد بود. آیا فیلم‌های هنری می‌خواهد؟ آیا کیفیت فیلم‌ها برایش مهم است؟ آیا به

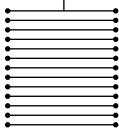
سحر عصر آزاد / منتقد سینما «یادباد آن روزگاران»

از همان سالی که باز هم به برکت وجود یک مجله سینمایی فقیه، یعنی «گزارش فیلم» این امکان ویژه را پیدا کردم تا کارت منتقد و نویسنده سینمایی را بر گردن آویخته و در سینمای مخصوص منتقدان فیلم‌های جشنواره فجر را تماشا کنم، این هیجان و عطش، به شکلی تدریجی و غیر قابل باور رو به افول گذاشت. البته که این حس را می‌توان از عوارض ناخوشایند حرفه‌ای شدن دانست اما واقعیت این است که افت کیفیت فیلم‌ها هم در این سیر نزولی بی تاثیر نبوده و نیست. با این اوصاف همچنان نمی‌توانم از تجربه‌های منحصر به فرد مواجهه با برخی فیلم‌ها در ایام جشنواره فجر انوار مختلف یاد نکنم که خاطره خوش‌شان همچنان قلم را به طیش می‌اندازد. فیلم‌هایی مثل «شب‌های روشن»، «نفس عمیق»، «بوتیک»، «در باره‌الی»، «به همین سادگی»، «برف روی کاج‌ها»، «پوسیدن روی ماه»، «خانه پدری»، «در دنیای تو ساعت چند است؟» و ...

فاصله خاطره انگیزی فیلم‌های ایرانی در دوره‌های گوناگون جشنواره فیلم فجر از گذشته تا امروز، برای من به اندازه فاصله‌ای است که به‌عنوان یک منتقد و نویسنده سینمایی از یک مخاطب عام گرفته‌ام. روزگاری که در صف‌های طولیل مقابل سینماهای نمایش‌دهنده فیلم‌های جشنواره بخصوص سینما آزادی فقیه چندین ساعت منتظر می‌ماندم و موفق می‌شدم چند فیلم معدود را تماشا کنم، اما طعم این دیدار سخت‌الوصول هنوز هم برابرم یگانه و منحصر به فرد است.

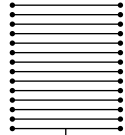
از «هامون» تا «ناصرالدین شاه آکتور سینما»، از «ترگس» که در ایام جشنواره سه بار آن را در سینماهای مختلف جشنواره به عنوان مخاطب عام تماشا کردم تا «گبه»، «توبت عاشقی» و «شب‌های زاینده رود».

یادداشت میهمان

فجر
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

در بولتن مجازی جشنواره، هر شماره با توجه به عکس‌های خاطره‌انگیز به سراغ یکی از حاضران در آن عکس رفته و حس و حال آنها را پس از سال‌ها جویا شویم. در سومین شماره «فجرنامه»، روایت ششمین مقدمی را پس از دریافت دومین سیمرغ بلورین‌اش از سی و چهارمین جشنواره فجر برای بازی در فیلم‌های «نفس» و «زاپاس» و مهرداد فرید از تجربه داوری در جشنواره بیست و یکم می‌خوانیم.

روایتی از یک عکس

احساس خاص، لحظه دریافت سیمرغ

حال این جایزه ملی و مربوط به سینمای میهن من است و داشتن آن هم خواستی و جذاب است. من هم از این قاعده مستثنا نیستم و نقطه غایی تلاش بازیگر دیده و تایید شدن، از سوی کارشناسان فن است. این احساس خاص، در لحظه دریافت سیمرغ همراهم بود، که خداروشکر تمام تلاش‌ها و زحمات و عبور از سنگلاخ‌ها جواب داده و این برای من احساس خیلی زیبایی بود و احساس کردم مسیری که در آن حرکت کرده‌ام، درست بوده است و کوشش این سالها، سرانجام به ثمر می‌نشیند.

برای من که سال‌ها در این فضا تلاش کرده‌ام، زحمت بی حد کشیده و روی پا خودم ایستاده‌ام، احساس دیده شدن و مورد تایید کارشناسان این حرفه قرار گرفتن، احساسی وصف ناشدنی است. گرچه جشنواره سی و چهارم، دومین باری بود که سیمرغ می‌گرفتم اما باید بگویم، هر دو بار در شادی وصف ناپذیری غرق شدم. واقعیت این است که سیمرغ جشنواره فجر مهم‌ترین جایزه سینمایی است که برای ما اهالی این حرفه تعریف می‌شود و گرفتن آن حتماً یک اتفاق بسیار مهم و جذاب برای هر بازیگری است. فکرنمی‌کنم بازیگری را پیدا کنیم که بگوید من دوست ندارم سیمرغ بگیرم! به هر

علامت سوال بزرگی به نام «نفس عمیق»

تخت‌کشیان و جایزه بهترین فیلمنامه را نیز به پرویز شهبازی برای نگارش فیلمنامه «نفس عمیق» اهدا کردیم.

داوری محصول نظر جمعی است و به آرای داوران فجر، احترام گذاشت اما از نگاه شخصی، بعد از آن دوره، چیزی که همیشه ذهنم را به خود مشغول کرد، این بود که چرا ما فیلم سینمایی «نفس عمیق» را به عنوان بهترین فیلم بیست و یکمین جشنواره فیلم فجر انتخاب نکردیم. این فیلم به نظرم استحقاق آن را داشت که علاوه بر سیمرغ بهترین فیلمنامه جشنواره فیلم فجر، جایزه بهترین فیلم را نیز دریافت کند. اگر قرار بود امروز آثار بیست و یکمین جشنواره فیلم فجر را داوری کنیم؛ قطعاً به فیلم سینمایی «نفس عمیق» ساخته پرویز شهبازی به عنوان بهترین فیلم جشنواره رأی می‌دادم. اما متأسفانه زمان دیگر بر نمی‌گردد.

بهترین و شیرین‌ترین خاطره من از بیست و یکمین جشنواره فیلم فجر حضور در کنار مرحوم مهرداد فخیمی در هیئت داوران این جشنواره است و این همکاری برایم بسیار ارزشمند بود. مرحوم فخیمی یکی از بهترین فیلمبرداران سینمای ایران بود و در واقع بیست و یکمین جشنواره فیلم فجر آخرین باری بود که من مرحوم مهرداد فخیمی را ملاقات کردم. علاوه بر این، داوری جشنواره فیلم فجر باعث آشنایی من و خانم گلاب آدینه شد که این آشنایی چند سال بعد به ساخت فیلم «آرامش در میان مردگان» انجامید.

در بیست و یکمین جشنواره فیلم فجر من در کنار گلاب آدینه، محمدرضا بزرگ‌نیا، کامبوزیا پرتوی، محمدرضا جعفری جلوه، رسول صدرعاملی و مهرداد فخیمی، داور بخش اصلی جشنواره بودم. خاطرم است که در آن سال جایزه بهترین فیلم را به فیلم سینمایی «دیوانه‌ای از قفس پرید» (احمدرضا معتمدی) به تهیه‌کنندگی محمدرضا

نوستالژی

فجر
نامه

بولتن مجازی
سی و نهمین
جشنواره
فیلم فجر

فجر در آئینه رسانه ها

با نزدیک شدن به برگزاری جشنواره فیلم فجر این روزها رسانه‌های مکتوب و مجازی روزهای شلوغی را پشت سر می‌گذارند و هر کدام از آنها با زاویه دید خودشان به سی و ششمین جشنواره فیلم فجر می‌پردازند. برخی از مهمترین اخباری تولیدی رسانه‌های مختلف در ارتباط با جشنواره را در یک هفته اخیر مرور می‌کنیم.

■ جشنواره در نگاه مردم، جایگاه ویژه‌ای دارد. ابراهیم داروغه‌زاده دبیر سی و ششمین دوره جشنواره فیلم فجر در مورد میزان استقبال فیلمسازان می‌گوید: «با وجود انتقادهایی که همه ما اعم از مدیران و فیلمسازان به شیوه برگزاری جشنواره فجر داشتیم؛ این جشنواره حاصل زحمت ۳۶ ساله سینمای ایران پس از انقلاب است و همه سینماگران ایرانی در قوام یافتن آن تأثیر جدی داشته‌اند. بنابراین استقبال از جشنواره طبیعی است و تعداد آثار خوبی هم به جشنواره سی و ششم رسیده است.»

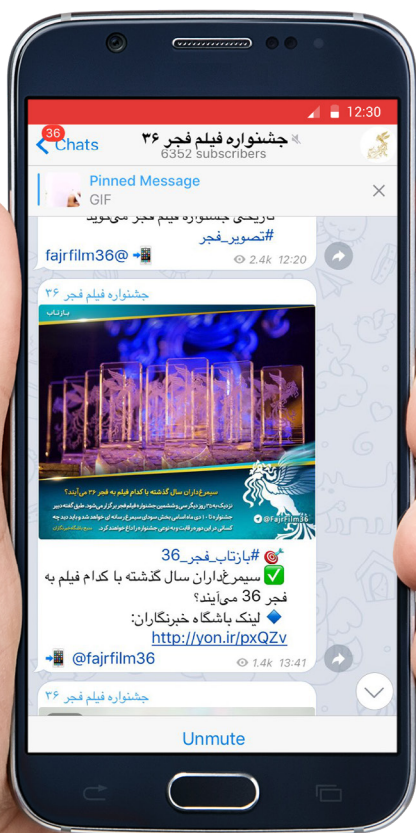
(اعتماد)

■ دبیرخانه شورای ارتقای آگاهی‌های عمومی، اطلاع‌رسانی و افکارسنجی معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضاییه اعلام کرد: داوران و اعضای کارگروه فنی این معاونت، هیچ ارتباطی با هیئات انتخاب جشنواره فیلم فجر ندارند و صرفاً فیلم‌های راه یافته به جشنواره فیلم فجر را از نظر اثرگذاری در پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی داوری خواهند کرد.

■ نکات خواندنی از انوار جشنواره فیلم

فجر (میزان)

■ جدیدترین فیلم بلند سینمایی رسول صدرعاملی «سال دوم دانشکده من» نام دارد که فیلمبرداری آن به پایان رسیده و این روزها در مرحله مونتاژ قرار دارد. هدف

ایران تحویل داده شد. **(ایلنا)**

■ ابراهیم داروغه‌زاده دبیر سی و ششمین جشنواره فیلم فجر گفت: اعضای هفت نفره هیات انتخاب مسئول بازرینی آثار رسیده به سی و ششمین جشنواره فیلم فجر هستند و با توجه به برنامه‌ریزی انجام شده امیدواریم نهایتاً تا دهم دی ماه اسامی ۲۲ فیلم نهایی اعلام شود. **(ایسنا)**

■ رکوردداران جشنواره فجر چه کسانی هستند؟ **(سینما پرس)**

■ «درخونگاه» به دفتر جشنواره رسید/ فیلم تازه سیاوش اسعدی با بازی امین حیایی این روزها مراحل فنی را پشت سر می‌گذارد. **(سینما دیلی)**

■ ابراهیم داروغه زاده: هیچکس به جز هیات انتخاب فیلم‌ها را انتخاب نمی‌کند.

(مهر)

■ احتمال کاهش تعداد سینماهای جشنواره فجر احتمال کاهش تعداد سینماهای جشنواره فجر اعلام نمایش ۲۲ فیلم در بخش سودای سیمرغ و اصرار برگزارکنندگان جشنواره به نمایش این تعداد فیلم، احتمال کاهش تعداد سینماهای نمایش‌دهنده فیلم‌های جشنواره فجر قوت گرفت. **(فارس)**

■ سیمرغ داران سال گذشته با کدام فیلم به فجر ۳۶ می‌آیند؟ **(باشگاه خبرنگاران جوان)**

■ «کیفیت» تعیین‌کننده تعداد فیلم‌های فجر باشد/ رونق جشنواره حفظ شود. **(مهر)**

■ سینماهای مردمی؛ هویت اصلی جشنواره فجر **(شبکه فرهنگ و هنر)**

■ کریم جلالی مدیر پردیس سینمایی ملت که به عنوان سرپنای رسانه‌ها در سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر در نظر گرفته شده است درباره وضعیت آماده سازی این سینما گفت: تدارک این سینما به جد توسط دبیرخانه جشنواره انجام می‌شود به طوری که هم مسئول اجرایی جشنواره و هم ما به عنوان میزبان جشنواره تمام تلاشمان را می‌کنیم که این آماده‌سازی به بهترین نحو ممکن انجام شود. **(مهر)**

سازندگان «سال دوم دانشکده من» حضور آن در سی و ششمین جشنواره فیلم فجر است. **(باشگاه خبرنگاران)**

■ دبیر سی و ششمین جشنواره فیلم فجر با اشاره به نقش علیرضا رضاداد در جشنواره امسال، گفت: اگر از علیرضا رضاداد، درخواست شده که در شورای سیاست‌گذاری حضور داشته باشد به این دلیل است که او می‌تواند بسیار کمک کننده باشد و نباید این نقش‌ها را کمک رنگ و یا بیش از حد پر رنگ جلوه داد. **(ایسکانیوز)**

■ اگر به جای ۳۳ فیلم، قرار باشد ۲۲ فیلم که در آن نام‌های شناخته‌نشده هم قطعاً وجود دارد- در بخش رقابتی شرکت کند، اصولاً منطقی نیست که حذف چند فیلمساز صاحب‌نام، جنتال بیافریند. **(خبرگزاری صبا)**

■ امسال قرار است فیلم‌های جشنواره (اعم از داستانی و مستند بلند) در یک بخش رقابتی با عنوان سودای سیمرغ به نمایش درآید. فارغ از این که وقتی جشنواره‌ای تنها یک بخش رقابتی دارد، دلیلی ندارد همان یک بخش هم عنوان داشته باشد، باید به تأکید چندباره مسئولان جشنواره به پذیرفتن تنها ۲۲ فیلم در جشنواره امسال که نشان‌دهنده یک تصمیم قاطع است، تبریک گفت. گرچه شاید پذیرفته شدن دو فیلم مستند بلند این تعداد را به ۲۴ افزایش دهد که در این حد هم اگر فیلم‌های داستانی، در عدد ۲۲ بماند، باز هم اتفاق بزرگی رخ خواهد داد، آن هم در سالی که ترافیک فیلم‌های در راه جشنواره، سنگین به نظر می‌رسد. **(پانا)**

■ همه آنچه باید درباره هیات انتخاب جشنواره بدانید. شاید این ۷ نفر شما را عصبانی کنند. **(روزنامه جام جم)**

■ خاطره فیلم دفاع مقدسی «ژانس شیشه‌ای» در جشنواره سی و ششم فجر زنده می‌شود؛ به نظر می‌رسد بعد از چند دوره ضعف در تولید فیلم‌های دفاع مقدسی در جشنواره فیلم فجر، امسال شاهد رشد این ژانر در جشنواره سی و ششم باشیم. **(ایرنا)**

■ برگ برنده فیلم‌های انتخاب نشده در سودای سیمرغ هیاهوی اکران یا هیاهوی جشنواره؟ **(پانا)**

■ کارن همایونفر در پنجمین همکاری با ابراهیم حاتمی کیا، موسیقی «به وقت شام» را می‌سازد؛ تازه‌ترین ساخته حاتمی کیا برای نخستین بار در سی و ششمین جشنواره فجر رونمایی خواهد شد. **(کانال سینمایی هفت)**

■ مدیر دبیرخانه سی و ششمین جشنواره ملی فیلم فجر گفت با توجه به بازرینی فیلم «افشال‌های دوست داشتی» در جشنواره سال گذشته، حضور این فیلم در جشنواره سی و ششم منع قانونی دارد. **(ایرنا)**

■ ابراهیم داروغه زاده: گمانه‌زنی‌های مربوط به انتخاب فیلم‌ها در روزهای پایانی بازرینی آثار توسط هیات انتخاب اگرچه هر سال تکرار می‌شود اما تأثیری بر روند انتخاب فیلم‌ها ندارد. **(سینما تیکت به نقل از توئیتر جشنواره)**

■ رئیس شورای عالی تهیه‌کنندگان درباره اکران فیلم‌های جشنواره فیلم فجر در استان‌ها، گفت برای نمایش عمومی فیلم‌های جشنواره سی و ششم در استان‌ها هنوز تصمیمی گرفته نشده است اما امیدواریم اگر امکانات فراهم شود تا این رویداد هنری را در استان‌های سراسر کشور برگزار کنیم. **(ایسکانیوز)**

■ با اتمام فیلمبرداری فیلم سینمایی «لالاکن» به کارگردانی و نویسندگی مصطفی قربان‌پور و تهیه‌کنندگی حسن کلامی نسخه اولیه این فیلم به دفتر سی و ششمین جشنواره فیلم فجر سینمایی

بازتاب

فجر
نامه

بولتن مجازی
سی و ششمین
جشنواره
فیلم فجر

بصیرت‌های سابقه‌دار، گذر زمان

